

Zaak 224/87

J. Koutchoumoff
tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen

„Ambtenaar — bescherming op grond van artikel 24 van het
Statuut — schadevergoeding”

Rapport ter terechtzitting	101
Conclusie van advocaat-generaal G. Tesaro van 30 november 1988	106
Arrest van het Hof (Derde kamer) van 26 januari 1989	116

Samenvatting van het arrest

1. *Ambtenaren — Beroep tegen besluit tot afwijzing van klacht — Ontvankelijkheid*
(*Ambtenarenstatuut, artikelen 90 en 91*)

2. *Ambtenaren — Beroep — Voorafgaande administratieve klacht — Identiteit van voorwerp en grond — Middelen en argumenten niet vermeld en doch nauw aansluitend bij klacht — Ontvankelijkheid — Verzoek om schadevergoeding voor het eerst voor Hof geformuleerd — Uitbreiding van voorwerp van geschil — Geen*
(*Ambtenarenstatuut, artikelen 90 en 91*)

3. *Ambtenaren — Bijstandsverplichting van administratie — Draagwijdte*
(*Ambtenarenstatuut, artikel 24*)

1. In het systeem van het Statuut kan een ambtenaar slechts beroep bij het Hof van Justitie tegen een hem betreffend besluit van het tot aanstelling bevoegd gezag instellen, wanneer hij zich van tevoren tot dit gezag heeft gewend met een klacht en op deze klacht een uitdrukkelijk of stilzwijgend besluit tot afwijzing is genomen. In die omstandigheden is het beroep ontvankelijk ongeacht of het slechts tegen het oorspronkelijk bestreden besluit, tegen het besluit tot afwijzing van de klacht dan wel tegen beide handelingen te zamen is gericht, op voorwaarde evenwel dat de klacht is ingediend en het beroep is ingesteld binnen de in de artikelen 90 en 91 van het Statuut gestelde termijnen.

2. Een ambtenaar kan voor het Hof alleen maar conclusies indienen die hetzelfde voorwerp hebben als de conclusies van zijn voorafgaande administratieve klacht, en kan alleen maar bezwaren doen gelden die op dezelfde grond berusten als de in die klacht geformuleerde bezwaren. Voor het Hof kunnen ter nadere precisering van die bezwaren middelen en argumenten worden aangevoerd die niet in de klacht waren vermeld, doch er wel nauw bij aansluiten. Daaruit volgt dat de artikelen 90 en 91 Ambtenarenstatuut weliswaar tot doel hebben een minnelijke schikking van het geschil tussen een ambtenaar en zijn administratie mogelijk te maken, doch niet beogen de omvang van een beroep in rechte nauwkeurig en definitief af te bakenen, zolang de grond of het voorwerp van de klacht in dat stadium maar geen wijziging ondergaat.

Met name een verzoek om schadevergoeding dat voor het eerst voor het Hof wordt geformuleerd, terwijl de administratieve klacht enkel de nietigverklaring van het beweerdelijk schade veroorzakende besluit betrof, is ontvankelijk daar een dergelijk verzoek tot nietigverklaring een verzoek om vergoeding van de door het besluit veroorzaakte schade kan impliceren.

3. De krachtens artikel 24 van het Statuut op de instellingen rustende verplichting om de ambtenaar te beschermen tegen bedreigingen, grove beledigingen, beschimpingen, smaad of vergripen waarvan zij kunnen blootstaan, daaronder begrepen aanvallen uitgaande van andere ambtenaren, geldt slechts voor zover de betrokken feiten bewezen zijn.

De administratie moet weliswaar, wanneer zij geconfronteerd wordt met een incident dat zich niet verdraagt met de orde en de veiligheid in dienst, met de nodige energie optreden ten einde de feiten te achterhalen en er, met kennis van zaken, passende consequenties aan te verbinden, doch zij is niet verplicht maatregelen van instructie te treffen op de enkele basis van verklaringen van een personeelslid. Het staat immers aan de ambtenaar die aanspraak maakt op de bescherming bedoeld in artikel 24 van het Statuut, om — op zijn minst — een begin van bewijs te leveren van de aanvallen waarvan hij naar zijn zeggen het slachtoffer is geweest. Pas wanneer dat is gebeurd, moet de Commissie passende maatregelen treffen, en met name een onderzoek gelasten om — in samenwerking met de indiener van de klacht — de feiten te achterhalen die aanleiding hebben gegeven tot de klacht.